

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2011. március 22.*

A T-233/09. sz. ügyben,

az **Access Info Europe** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviselik: O. W. Brouwer és J. Blockx ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: Fekete Cs. és M. Bauer, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

a **Görög Köztársaság** (képviselek: E.-M. Mamouna és K. Boskovits, meghatalmazotti minőségben)

* Az eljárás nyelve: angol.

és

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselik: E. Jenkinson és S. Ossowski, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: L. J. Stratford barrister)

beavatkozók,

a Tanács 2009. február 26-i, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló rendeletjavaslatra vonatkozó 2008. november 26-i feljegyzésben szereplő bizonyos adatokhoz való hozzáférést megtagadó határozatának megsemmisítése iránti kereset tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: J. Azizi elnök, E. Cremona és S. Frimodt Nielsen (előadó) bírák,

hivatalvezető: N. Rosner tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. október 6-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

- 1 Az EK 255. cikk értelmében:

„(1) Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz hozzáférni a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően meghatározandó elvek és feltételek szerint.

(2) Az e dokumentumokhoz való hozzáférési jog általános elveit és köz- vagy magánérdeken alapuló korlátozásait az Amszterdami Szerződés hatálybalépésétől számított két éven belül a Tanács határozza meg a 251. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően.

(3) Valamennyi fent említett intézmény saját eljárási szabályzatában rögzíti a dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó különös rendelkezéseket.”

- 2 Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) meghatározza az ezen intézmények dokumentumaihoz való, EK 255. cikkben előírt hozzáférési jog elveit, feltételeit és korlátait.
- 3 Az említett rendelet 4. cikke több kivételt állapít meg az e rendelet 2. cikkében megfogalmazott, a Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való, minden uniós polgár és a valamely tagállamban lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező minden természetes, illetve jogi személy számára biztosított hozzáférés elve alól.
- 4 Közelebbről az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése kimondja:

„Az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.”

- 5 Az EK 207. cikk (3) bekezdése értelmében:

„A Tanács elfogadja eljárási szabályzatát.

A[z] [EK] 255. cikk (3) bekezdésének alkalmazása céljából a Tanács ebben a szabályzatban kidolgozza azokat a feltételeket, amelyek mellett a Tanács dokumentumai a nyilvánosság számára hozzáférhetők. E bekezdés alkalmazása céljából a Tanács meghatározza azokat az eseteket, amikor jogalkotói minőségében eljárónak kell tekinteni,

abból a célból, hogy ezekben az esetekben a dokumentumokhoz való hozzáférést – a döntéshozatali folyamat hatékonyságának megőrzése mellett – szélesebb körűvé tegye. Amikor a Tanács jogalkotói minőségében jár el, a szavazások eredményét és a szavazás indokolását, valamint a jegyzőkönyvben rögzített megjegyzéseket minden esetben nyilvánosságra kell hozni.”

A jogvita alapjául szolgáló tényállás

- 6 2008. december 3-i levelében a felperes az Access Info Europe egyesület az 1049/2001 rendelet alapján az Európai Unió Tanácsától hozzáférést kért ahhoz a 2008. november 26-i feljegyzéshez (a továbbiakban: a kért dokumentum), amelyet a Tanács főtitkársága továbbított a Tanács által felállított információs munkacsoportnak, és amely a Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférésről szóló, parlamenti és tanácsi rendeletjavaslatra vonatkozott. E dokumentum több tagállam által a 2008. november 25-i munkacsoportülésen előterjesztett módosító indítványokat vagy új szövegváltozatokat tartalmaz.

- 7 2008. december 17-i levelében a Tanács a kért dokumentumhoz való részleges hozzáférést engedélyezett a felperes számára. A felperesnek továbbított változat a fent hivatkozott indítványokat tartalmazta, azonban abból nem lehetett azonosítani az azokat előterjesztő egyes tagállamokat. Ezen információ megtagadását a Tanács azzal indokolta, hogy annak hozzáférhetővé tétele súlyosan veszélyeztetné a döntéshozatali eljárást, és ahhoz nem fűződik nyomós közérdek, amely lehetővé tenné az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésében szereplő, a hozzáférhetővé tételre vonatkozó kivétel alkalmazását.

- 8 2009. január 16-i levelével a felperes az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján megerősítő kérelmet nyújtott be.
- 9 2009. február 26-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján a Tanács – főtítkársága útján – megismételte a kért dokumentum azon része hozzáférhetővé tételének megtagadását, amely lehetővé teszi azon tagállamok azonosítását, amelyek a 2008. november 25-i munkacsoportülésen különböző indítványokat tettek. A felperesnek az eljárás állására vonatkozó kérdésére válaszul a Tanács 2009. április 3-án továbbította neki a megtámadott határozatot. E levelében a Tanács azt is jelezte, hogy 2009. február 26-án továbbított levelében már megküldte a felperesnek a megtámadott határozat másolatát.
- 10 A megtámadott határozatban a Tanács a következő érveket sorakoztatja fel annak alátámasztására, hogy a különböző módosító indítványok szerzői kilétének hozzáférhetővé tétele súlyosan veszélyeztetné a döntéshozatali eljárását, és ahhoz nem fűződik nyomós közérdek:

„A Tanácsnak a javaslatért felelős előkészítő szerve, az információs munkacsoport többször összeült, hogy megvizsgálja a [Bizottság által 2008. április 30-án benyújtott, a dokumentumokhoz való hozzáférésről szóló rendeletjavaslatot, amelyet a jogalkotás két ága együttdöntési eljárás keretében jelenleg vitat meg]. E vita során a küldöttségek kifejtették a módosításokra vonatkozó előzetes észrevételeiket. A vita még mindig kezdeti szakaszában jár, és az álláspontok közeledése mindeddig nem tapasztalható, ahogyan a felmerült kérdésekre vonatkozóan se vontunk le következtetéseket. A kért dokumentumban szereplő írásbeli észrevételek három, a Tanáccsal folytatott előzetes egyeztetéssel kapcsolatos rendkívül érzékeny kérdést érintenek, amelyeket a jelen időpontig az információs munkacsoport nem vizsgált meg alaposan. Tekintettel

arra, hogy a döntéshozatali eljárás csupán kezdeti szakaszban van, valamint arra, hogy a kért dokumentumban felmerült érzékeny kérdéseket alaposabb vizsgálatnak még nem vetették alá, továbbá e kérdésekre vonatkozóan egyelőre nem látszik világos irányvonal, a dokumentumban szereplő indítványokat előterjesztő küldöttségek nevének hozzáférhetővé tétele súlyosan veszélyeztetné a Tanács döntéshozatali eljárásának hatékonyságát, kockára téve a Tanács azon képességét, hogy megállapodásra jusson e téren, és különösen csökkentené a küldöttségek mozgásterét abban, hogy a Tanácson belül kompromisszumot kössenek.

A Tanács döntéshozatali eljárásának súlyos veszélyeztetése ugyanis ésszerűen előrelátható, és nem pusztán elméleti lehetőség. Ha a küldöttség rendkívül érzékeny kérdésekre vonatkozóan kifejtett álláspontját tartalmazó dokumentumokat a döntéshozatali eljárás során teljes mértékben hozzáférhetővé kellene tenni, az arra ösztönözne bizonyos küldöttségeket, hogy a továbbiakban álláspontjukat ne írásban ismertessék, hanem szóban folytassanak eszmecsere-t a Tanáccsal és előkészítő szerveivel, amelynek során nem készülne-nék dokumentumok. Ez jelentős mértékben ártana a Tanácson belüli döntéshozatal hatékonyságának, mert gátolná a jogi aktus tervezetéről folytatott összetett vita kibontakozását, és sértené a tanácsi döntéshozatal általános átláthatóságát is.

A Tanács mérlegre tette egyfelől a belső döntéshozatali eljárásának hatékonyságához fűződő közérdeket, másfelől az Európai Unió intézményeinek nagyobb legitimitását biztosító átláthatóság megerősítéséhez fűződő közérdeket és azt, hogy az intézmények felelősséggel tartoznak a polgároknak, különösen amikor jogalkotói minőségben járnak el. Pontosan az érdekek e mérlegelése vezette a főtitkárságot arra, hogy az eredeti kérelemre válaszul hozzáférhetővé tegye a kért dokumentum tartalmát, törölve abból az érintett küldöttségek nevét. E megoldás lehetővé tette egyrészt a polgárok

számára, hogy megvizsgálják a Tanácson belül megvitatott jogi aktus alapját képező információkat, másrészt a tanácsi döntéshozatali eljárás hatékonyságának fenntartását, az EK 207. cikk (3) bekezdése kifejezett rendelkezésének megfelelően.

A Tanács megvizsgálta annak lehetőségét is, hogy küldöttségként mérlegelje, hozzáférhetővé tehető-e az érintett tagállam neve. Mindazonáltal elvetette e megoldást, mivel az túlzottan önkényes, önmagában is vitatható mérlegeléshez vezetett volna. Az alkalmazott megoldás természetesen nem akadályozta annak, hogy az érintett küldöttségek nyilvánosságra hozzák álláspontjukat, ha úgy látják jónak.”

Az eljárás és a felek kérelmei

- 11 A Törvényszék hivatalához 2009. június 12-én benyújtott keresetlevelével a felperes megindította a jelen keresetet.
- 12 2009. november 23-i végzésével a Törvényszék harmadik tanácsának elnöke engedélyezte a Görög Köztársaságnak, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett a perbe beavatkozzanak.
- 13 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (harmadik tanács) a szóbeli szakasz megnyitásáról határozott. A Törvényszék pervezető intézkedések keretében felhívta a Tanácsot, hogy válaszoljon több kérdésre, és mutasson be másolatot különböző tanácsi iratokról, amelyek a Bizottság által 2008. április 30-án benyújtott, a dokumentumokhoz való hozzáférésről szóló rendeletjavaslatra vonatkoznak, és amelyek a jogalkotási eljárás jelen szakaszában a nyilvánosság számára hozzáférhetőek.

- 14 2010. július 29-i levelében a Tanács válaszolt a Törvényszék által feltett kérdésekre, és bemutatta a kért dokumentumokat, amelyekre vonatkozóan a felperesnek a tárgyaláson lehetősége nyílt észrevételeket tenni.
- 15 A Törvényszék a 2010. október 6-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait.
- 16 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
 - kötelezze a Tanácsot a felperes, valamint a beavatkozók költségeinek viselésére.
- 17 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant utasítsa el;
 - másodlagosan a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

18 A Görög Köztársaság azt kéri, hogy a Törvényszék utasítsa el a keresetet.

19 Az Egyesült Királyság azt kéri, hogy a Törvényszék:

- utasítsa el a keresetet;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogi háttér

Az elfogadhatóságról

A keresetindítási határidő kezdő időpontjáról

- A felek érvei

20 A Tanács azzal érvel, hogy a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan, mivel elkésett. Az EK 230. cikk ötödik bekezdésében előírt keresetindítási határidő nem 2009. április

3-án kezdett folyni, amikor a felperesnek a megtámadott határozatot kézbesítették, hanem 2009. február 26-án, amikor a Tanács nem ajánlott levélben közölte vele e határozatot. A jelen esetben a megtámadott határozatot a Tanács 2009. február 26-án fogadta el. Az e határozatot kísérő levelet ugyanezen a napon véglegesítették és írták alá, majd nyilvántartásba vették a postaszolgálatnál, és nem ajánlott küldeményként azonnal továbbították a felperes által megadott címre. Az 1049/2001 rendelet alkalmazásának nyolc éve alatt egyetlenegyszer sem jelezték a Tanácsnak a válasz eltűnését. Ennélfogva a Tanács alappal hitte, hogy a megtámadott határozat megérkezett a felpereshez. Következésképpen a keresetindítási határidő, amely 2009. február 26-án kezdett folyni, 2009. május 6-án járt le, a Törvényszék eljárási szabályzata 102. cikke 2. §-ának megfelelően a távolságra tekintettel tíz nappal meghosszabbodott két-hónapos határidő elteltével. A keresetindítás tehát elkészt, mivel a keresetlevelet 2009. június 12-én nyújtották be, vagyis több mint öt héttel az előírt határidő lejártát követően.

²¹ Abban az esetben, ha a kézbesítés szabályszerűsége nem volna bizonyossággal megállapítható, a Tanács rámutat, hogy a felperesnek 2009. február 26-a óta lehetősége volt megismerni a megtámadott határozatot. A jelen esetben a megerősítő kérelemre adandó válasz tervezete a Tanács dokumentum-nyilvántartásában 2009. február 20-a óta hozzáférhető volt a nyilvánosság számára. E tervezetet egyébként a felperes 2009. március 2-i kérelmének eleget téve továbbították neki, míg az említett tervezet elfogadására vonatkozó információk 2009. február 26-a óta nyilvánosak voltak. A felperes, aki egy hónap elteltével, 2009. április 3-án kérte a 2009. március 2-án közölt választervezet alapján elfogadott határozat vele való közlését, nem tartotta tiszteletben a Tanács által a megtámadott határozat megismerésére ésszerűnek tartott határidőt.

²² A felperes azt állítja, hogy a Tanácstól 2009. április 3-ig nem kapott a megtámadott határozatról szóló tájékoztatást: a megtámadott határozatot ebben az időpontban kézbesítették számára. Azon állításra vonatkozóan, amely szerint a Tanács nyilvántartásába betekintve tudomást szerezhetett volna a megtámadott határozatról, a

felperes hangsúlyozza, hogy a Tanács által említett nyilvántartás csupán egy vázlatot tartalmaz, nem a végleges dokumentumot.

– A Törvényszék álláspontja

- ²³ Az EK 230. cikk ötödik bekezdésének értelmében a megsemmisítés iránti eljárást esettől függően az intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történt közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett.
- ²⁴ Az eljárási szabályzat 102. cikkének 2. §-a szerint a keresetindítási határidő a távolságra tekintettel tíznapos átalány-határidővel meghosszabbodik.
- ²⁵ Az EK 254. cikk (3) bekezdéséből az is kitűnik, hogy a határozatokat közölni kell a címzettjeikkel, és azok a közléssel lépnek hatályba.
- ²⁶ A jelen esetben nem vitatott, hogy a megtámadott határozatot a Tanács 2009. április 3-án közölte a felperessel. E határozatot a Tanács azon leveléhez csatolták mellékként, amelyben a főtitkárság a felperesnek az ügy állásáról való tájékoztatást kérő levelére adott választ. A felperes elismeri, hogy 2009. április 3-án tudomást szerzett e válaszról, ami lehetővé teszi a megtámadott határozat címzettjével való közlésének a Szerződés értelmében vett megállapítását.

27 E következtetést nem kérdőjelezi meg a Tanács annak bizonyítására vonatkozó érvelése sem, hogy a megtámadott határozatot 2009. február 26-án közzétették a felperessel. A Tanács ugyanis nem bizonyította, hogy az a levél, amelyet állítása szerint a felperesnek küldött, 2009. április 3-a előtt megérkezett a címzetthez. Emellett a Tanács elismeri, hogy a megtámadott határozatot „nem ajánlott levélként” postázta, amely nem teszi lehetővé az átvétel, még kevésbé az említett levél Spanyolországban történő átvétele időpontjának bizonyítását. Tértivevényes ajánlott küldeményként való továbbítás, visszaigazolt levél vagy telefonhívás hiányában nem bizonyított a Tanács azon állítása, miszerint válaszáat 2009. február 26-án továbbította, és a felperes azt még ugyanazon a napon vagy kevéssel azután átvette. A keresetindítás határidejének kezdő időpontja tehát 2009. április 3-a, amikor a Tanács levélben közölte a megtámadott határozatot a felperessel.

28 Másfelől, a Tanács azon érvére vonatkozóan, amely szerint a felperes a megerősítő válasz tervezetének megismerésekor, 2009. március 2-án tudomást szerzett a határozat tartalmáról, emlékeztetni kell arra, hogy magából az EK 230. cikk ötödik bekezdésének szövegéből következik, hogy a megtámadott határozatról való tudomásszerzés időpontja, mint a keresetindítási határidő kezdő időpontja, másodlagos a kihirdetés és a közlés időpontjához képest (lásd a Törvényszék T-190/00. sz., Regione Siciliana kontra Bizottság ügyben 2003. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-5015. o.] 30. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Következésképpen, még ha feltételezzük is, hogy bizonyítást nyerne a felperes tudomásszerzése a megtámadott határozatról, ez nem tekinthető a keresetindítás határideje kezdő időpontjának, mivel a jelen esetben e határozatot az EK 254. cikk (3) bekezdése alapján 2009. április 3-án közzétették vele. Mivel az EK 230. cikk ötödik bekezdésében előírt keresetindítási határidő számításához ismert a címmel való közlés időpontja, ezt kell figyelembe venni, nem pedig a tudomásszerzés időpontját, amely csupán másodlagosan, közlés hiányában jön számításba. Mindenesetre magát a tudomásszerzés bizonyítását illetően a felek között nem vitatott, hogy a Tanács nyilvános nyilvántartásában elérhető dokumentum csupán vázlat, nem maga a megtámadott határozat.

A felperesnek tehát nem volt módja megismerni azon aktus tartalmát és indokait, amely az 1049/2001 rendelet alapján benyújtott megerősítő kérelemről határozott.

- 29 Következésképpen, mivel a keresetlevelet 2009. június 12-én nyújtották be a Törvényszék hivatalához, vagyis a megtámadott határozat közzésétől, 2009. április 3-tól számított, tíznapos átalány-határidővel meghosszabbított két hónapos határidőn belül, a keresetindítás nem késedelmes. A Tanács erre vonatkozó elfogadhatatlansági kifogását el kell utasítani.

A felperesnek a megtámadott határozat megsemmisítéséhez fűződő érdekéről

- 30 Ellenkérelmében a Tanács jelzi, hogy 2008. november 26-a óta a Statewatch honlapján elérhető a kért dokumentum teljes változata. A pervezető intézkedések keretében feltett kérdésekre adott válaszában a Tanács pontosította, hogy mely internetes címen volt elérhető ez a változat. A Tanács továbbá a House of Lords Select Committee on the European Union (a Lordok Háza [Egyesült Királyság] Európai Unióval foglalkozó különbizottsága, a továbbiakban EU-bizottság) jelentésére hivatkozott, amely az Egyesült Királyságnak az 1049/2001 rendelet felülvizsgálatára tett javaslatra vonatkozó álláspontjáról szólt, és amelyet a 2009. március 18-án tartott ülésen az Egyesült Királyság Kormányának képviselői megvitattak, amely vita alkalmával a fent említett hozzáférhetővé tétel következményeiről is szó esett. A tárgyaláson a Tanács jelezte, hogy noha a kért dokumentum teljes változatának engedély nélküli hozzáférhetővé tétele viszonylag gyorsan, vagyis szerinte 2008 novemberének végén megtörtént, arról neki nem volt tudomása, amikor a felperes hozzáférés iránti kérelmére válaszul 2008. december 17-én az eredeti határozatot, majd 2009. február 26-án a megerősítő határozatot elfogadta.

- 31 Válaszában a felperes megjegyzi, hogy a dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmének benyújtásakor nem volt tudomása a teljes változatról. A tárgyaláson a felperes azt is jelezte, hogy 2009 májusában vagy júniusában az átláthatóság kérdéseivel foglalkozó más egyesületekkel folytatott megbeszéléseknek köszönhetően teljes egészében megismerhette a kért dokumentumot. E hozzáférhetővé tétel révén a felperes jelenleg rendelkezik a Tanácstól kért dokumentum teljes változatának másolatával.
- 32 Ilyen körülmények között lehetne arra hivatkozni, hogy a felperest valójában nem érintette a megtámadott határozat, mivel már rendelkezik azon adatokkal, amelyekhez hozzá kívánt férni, és emiatt nem tud a megtámadott határozat megsemmisítéséhez fűződő kellő érdeket igazolni.
- 33 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a felperes eljáráshoz fűződő érdekének – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor kell fennállnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül. A jogvita tárgyának – az eljáráshoz fűződő érdekhez hasonlóan – a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell maradnia, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik; ez tehát feltételezi, hogy a kereset eredményén keresztül alkalmas arra, hogy az azt kezdeményező fél számára előnnyel járjon. Amennyiben azonban a felperes eljáráshoz fűződő érdeke az eljárás során megszűnik, a Törvényszék által az ügy érdeméről hozott határozat számára semmilyen előnnyel nem jár (lásd a C-362/05. P. sz., Wunenburger kontra Bizottság ügyben 2007. június 7-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-4333. o.] 42. és 43. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 34 A jelen esetben a kért dokumentum teljes változatának hozzáférhetővé tétele a Statewatch honlapján, 2008 végétől, akárcsak a felperesnek e változatról való tudomásszerzése 2009 májusában vagy júniusában az alábbi okok miatt nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a felperesnek (már) ne fűződne érdeke a megtámadott határozat megsemmisítéséhez.

35 Elsősorban, elvi szinten az állandó ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a felperesnek fennmarad valamely közösségi intézmény által hozott jogi aktus megsemmisítéséhez fűződő érdeke azért, hogy azon jogsértés, amely e jogi aktust állítólag érinti, a jövőben ne ismétlődhessék meg. Ez az eljáráshoz fűződő érdek az EUMSZ 266. cikk első bekezdéséből következik, amelynek értelmében azok az intézmények, amelyek aktusait a Bíróság semmisnek nyilvánította, kötelesek megtenni a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Ugyanakkor ez az eljáráshoz fűződő érdek csak akkor áll fenn, ha a feltételezett jogellenesség a felperes által benyújtott kereset alapjául szolgáló ügyben szereplő körülményektől függetlenül a jövőben is megismétlődhet (lásd a fenti 33. pontban hivatkozott Wunenburger kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 50–52. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Ez a helyzet a jelen esetben is, mivel egyrészt a felperes által hivatkozott jogsértés az 1049/2001 rendeletben előírt egyik kivétel értelmezéséből fakad, amelyet a Tanács újabb kérelem esetén megismételhet, másrészt a felperes az Európai Unió belüli átláthatóság előmozdításáért tevékenykedő egyesületként a jövőben ugyanilyen jellegű dokumentumokra vonatkozó hasonló kérelmeket terjeszthet elő.

36 Másodsorban rá kell mutatni, hogy aki a vitatott adatokat a felperes számára hozzáférhetővé tette, nem a Tanács volt, amely ezáltal elismerné az ilyen adatok hozzáférhetővé tételéhez fűződő közérdeket, hanem olyan harmadik fél, amely nem tartotta tiszteletben a Tanács dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó szabályozást. A felperes e tekintetben jelzi, hogy a dokumentumhoz való hozzáférés iránti eredeti kérelmének és megerősítő kérelmének benyújtásakor nem volt tudomása arról, hogy a teljes változat a Statewatch honlapján elérhető, a Tanács pedig pontosítja, hogy ugyanígy volt ezzel, amikor a kérelmekre választ adott. Sem a felperesnek, sem a Tanácsnak nem volt tehát tudomása e tényről a megtámadott határozat elfogadásához vezető közigazgatási eljárás lefolytatásakor. A felperesnek tehát joga van ahhoz, hogy a Törvényszék nyilatkozzon e neki sérelmet okozó határozat jogszerűségéről, ugyanis ez az egyetlen határozat, amelyet mindeddig vele közöltek, és amely az 1049/2001 rendeletben szereplő egyik kivétel alapján csupán a kért dokumentumhoz való részleges hozzáférést biztosít számára. A Statewatch magatartása irreleváns a felperesnek az ilyen határozat megsemmisítéséhez fűződő érdekének mérlegelése szempontjából (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-177/95. sz., Svenska Journalistförbundet

kontra Tanács ügyben 1998. június 7-én hozott ítélet [EBHT 1998., II-2289. o.] 69. pontját, amely ügyben a felperes már birtokában volt a Tanácstól kért bizonyos dokumentumoknak, amelyeket a tagállam illetékes hatóságai továbbítottak számára).

- 37 A fentiekből kitűnik, hogy a felperesnek még akkor is érdeke fűződik a megtámadott határozat megsemmisítéséhez, ha meg is szerezhette azon adatokat, amelyekhez a Tanács megtagadta a hozzáférést.

Az ügy érdeméről

- 38 Keresetének alátámasztására a felperes két jogalapot hoz fel. Az első jogalap az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének megsértésére vonatkozik. A második jogalapban az indokolás hiányosságát kifogásolja. Először az első jogalapot kell megvizsgálni.

A felek érvei

- 39 A felperes emlékeztet arra, hogy az 1049/2001 rendelet célja annak biztosítása, hogy a polgárok még inkább részt vegyenek a döntéshozatali eljárásban, és a dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű nyilvános hozzáférést biztosítsa, különösen amikor az intézmények jogalkotói minőségükben járnak el. Az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés a főszabály, annak megtagadása a kivétel, amelyet szigorúan kell értelmezni.

40 Azon állítást illetően, amely szerint a küldöttségek mozgástere csökkenne, ha azonosítanák őket, a felperes azzal érvel, hogy a megtámadott határozat semmiféle magyarázatot nem tartalmaz ezen állítás megalapozott voltának alátámasztására. A küldöttségek véleményét nyilvánítanak és módosításokat javasolnak, amelyek lehetővé teszik a Tanács számára álláspontjának kialakítását. Az e dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés tehát lehetővé tenné a tagállamok és az intézmények számára, hogy felelősséget vállaljanak a polgárokkal szemben. Még ha feltételezzük is, hogy a küldöttségek azonosítása külső nyomás veszélyének tenné ki őket, ennek kockázata nem elegendő a hivatkozott kivétel alkalmazásához, mivel az az 1049/2001 rendelet alapját képező felelősségvállalás követelményének és a polgárok részvétele elvének velejárója. Az álláspontok kikristályosodását illetően – amelyre a Tanács hivatkozott – a felperes emlékeztet arra, hogy valamely kár bekövetkeztének pusztán állítása nem elegendő annak bizonyításához. A Tanács nem bizonyította, miként ártana a küldöttségek közötti bizalomnak a kért dokumentumnak a Statewatch honlapján történő hozzáférhetővé tétele. Másfelől az egyetlen körülmény, amely miatt valamely küldöttség álláspontját titokban kellene tartani az, ha e küldöttség kettős beszédet folytat: egyféle álláspontot képvisel a Tanács ülésein, majd másfélét a nyilvánosság előtt, ideértve saját állampolgárait. Márpedig az 1049/2001 rendeletnek nem ez a célja.

41 Azon állítást illetően, amely szerint a küldöttségek azonosításuk esetén álláspontjaikat többé nem nyújtanák be írásban, a felperes kiemeli, hogy főszabály szerint mindazt, ami a jogi aktus elfogadásának előkészítése során elhangzik, vagy amit írásba adnak, tájékoztatás és ellenőrzés céljából nyilvánosságra kellene hozni. A jelen esetben az indítványokat előterjesztők kilétének hozzáférhetővé tételével járó esetleges negatív hatások csupán mellékesek lehetnek. Semmi sem támasztja alá azt, hogy e hozzáférhetővé tétel visszatartaná a küldöttségeket véleményük írásban történő megfogalmazásától.

42 Ami a nyomós közérdek fennállását illeti, a felperes azzal érvel, hogy még ha meg is kérdőjeleződik a döntéshozatali eljárás a megtámadott határozatból kifejtett okokból,

ezen érdek indokoltta teszi a tagállami küldöttségek azonosítását. A hozzáférhetővé tételhez fűződő közérdek nem korlátozódik a tagállamok vagy a Tanács ellenőrzésére, hanem kiterjed a polgárok azon lehetőségére is, hogy részt vegyenek a döntéshozatali eljárásban. Nem elegendő tehát a küldöttségek azonosítása nélkül nyilvánosságra hozni a küldöttségek álláspontját.

43 A Tanács, azon állításának alátámasztására, amely szerint a kért dokumentum nem közölt részeihez való nyilvános hozzáférés csökkentené a küldöttségek mozgásterét, hangsúlyozza, hogy az EK 255. cikk és az 1049/2001 rendelet nem követelik meg a döntéshozatali eljárás teljes átláthatóságát. A Tanács által a jogalkotási dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozóan alkalmazott szabályok inkább az EK 207. cikk (3) bekezdésében szereplő, a jogalkotói tevékenységhez való legszélesebb körű hozzáférés és a döntéshozatali eljárás védelme közötti egyensúlyt veszik figyelembe. A Tanács eljárási szabályzata írja elő, hogy a Tanács mely esetekben jár el jogalkotói minőségében (a Tanács eljárási szabályzatának elfogadásáról szóló, 2006. szeptember 15-i 2006/683/EK, Euratom tanácsi határozat [HL L 285., 47. o.; a továbbiakban: eljárási szabályzat] 7. cikke), és mely jogalkotási dokumentumok hozzáférhetőek közvetlenül a nyilvánosság számára (az eljárási szabályzat II. melléklete 11. cikkének (5) és (6) bekezdése). Valamely jogalkotási aktus elfogadását követően közzéteszik a küldöttségek saját álláspontját tartalmazó dokumentumokat (lásd az eljárási szabályzat II. melléklete 11. cikkének (6) bekezdését). E dokumentumok tartalmát az indítványokat előterjesztő küldöttségek nevének és az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivételek közé tartozó részek kivételével akkor is közzéteszik, ha a tárgyalások még folynak (lásd az 1049/2001 rendelet alkalmazásából eredő bizonyos elvi kérdésekről szóló 2002. március 8-i Coreper ülésen jóváhagyott iránymutatást). Noha a küldöttségek tudják, hogy a jogalkotási eljárásban elfoglalt álláspontjukat az eljárás folyamán közzéteszik, azt mégis elvárják, hogy nevüket a jogalkotási aktus elfogadásáig bizalmasan kezeljék. A küldöttségek mozgásterének a Bizottság javaslatára vonatkozó előzetes egyeztetések során való megóvása miatt szükséges tehát óvakodni attól, hogy nevüket nyilvánosságra hozzák. A jogalkotási eljárás során az írásbeli hozzájárulások teljes egészében való nyilvánosságra hozatala megmerevítené a küldöttségek álláspontját, mivel azok kevesebb szabadsággal rendelkeznének álláspontjuk módosítására a tárgyalások során, és arra, hogy közvéleményük előtt igazolják az olyan kompromisszum

elfogadását, amely eltérhet eredeti álláspontjuktól, ami súlyosan veszélyeztetheti a kompromisszumkötés esélyét.

- 44 Azon kifogásra válaszul, amely szerint nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték annak alátámasztására, hogy a küldöttségek nevének hozzáférhetővé tétele miként veszélyeztetné súlyosan a folyamatban lévő döntéshozatali eljárást, a Tanács – a Görög Köztársaság és az Egyesült Királyság támogatásával – azt hozza fel, hogy a megtámadott határozatban jogilag megkövetelt módon bizonyította e súlyos veszélyeztetést, különösen az ésszerűen előrelátható – nem pedig pusztán elméleti – kockázat fennállását illetően. Elsősorban a megtámadott határozatból kitűnik, hogy a Bizottság javaslatáról a Tanácsban folyó vitát mennyire érzékenynek tekintik. A sokak által alapjognak tekintett dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó közösségi szabályozás felülvizsgálata iránt a közvélemény jelentős érdeklődést mutat. E felülvizsgálat során kifejtett bizonyos álláspontokkal szemben a sajtó ellenségesnek mutatkozhat, amely élénk vitát válthat ki a közvéleményben. Másodsorban a munkacsoport még nem vizsgálta meg a küldöttségek indítványait. A közvélemény nyomása tehát kihatással lehet a küldöttségek azon képességére, hogy szabadon bemutassák és megvédjék álláspontjukat, következőképpen torzíthatja a Tanácson belüli vitát. Ha a küldöttségeket megfosztják attól a lehetőségtől, hogy a Tanácsban nyugodtan megvizsgálhassák az 1049/2001 rendelettel kapcsolatos érzékeny és vitás kérdéseket, a Tanácsnak nehézségei adódhatnak a szöveg felülvizsgálatának előrevitelében. A küldöttségek által szakmai kérdésekben előterjesztett előzetes álláspontok nem feltétlenül egyeznek meg a tagállam által az eljárás későbbi szakaszában képviselt állásponttal. Ilyen körülmények között az előzetes álláspontok hozzáférhetővé tétele akadályozhatja a nyílt vita folytatását, és félreértésekhez vezethet.

- 45 A megtámadott határozatban kifejtett azon állításának alátámasztására, amely szerint az indítványokat előterjesztő küldöttségek azonosítása arra ösztönözné e küldöttségeket, hogy indítványaikat többé ne írásban nyújtsák be, a Tanács megállapítja, hogy

a kért dokumentum interneten való, Statewatch általi, engedély nélküli hozzáférhetővé tételét követően mérni tudja az ez által a döntéshozatali eljárásban közvetlenül keletkezett kárt. A jelen esetben a kért dokumentum hozzáférhetővé tétele ártott a munkacsoporton belüli bizalomnak, és a küldöttségek rendkívül óvatosak írásbeli álláspontjuk kiadásakor, különösen amikor azok kritikát vagy vitát kelthetnek a közvéleményben. Valamely jogszabályjavaslat vizsgálata nem végezhető el a küldöttségek közötti egyszerű szóbeli megbeszélés révén. Ha a küldöttségek tartózkodnak álláspontjuk írásbeli benyújtásától, a polgároknak többé nem lesz lehetősége ellenőrizni azokat, egyszerűen azon oknál fogva, mert nem fog rendelkezésre állni releváns dokumentum, ami viszont súlyosan sértené az átláthatóság elvét.

46 A kért dokumentum Statewatch általi, interneten való hozzáférhetővé tételével a döntéshozatali eljárásban konkrétan okozott kár bemutatásának szükségességére vonatkozó kifogásra válaszul a Tanács – a Görög Köztársaság és az Egyesült Királyság támogatásával – emlékeztet arra, hogy a Bizottság javaslatát 2008. április 30-án terjesztették a jogalkotás két ága elé. A jogalkotási eljárás akkor az első olvasat szakaszában tartott. A Parlament első olvasatának hivatalos befejezésére várva a Tanácsban a vita az előkészítő szervek szakmai egyeztetésére korlátozódik, amelynek során a Tanács kialakíthatja álláspontját a Bizottság javaslatáról. A jogalkotási eljárás szokatlan lassúsága érzékelhető, mivel a jogi aktusok együtdöntési eljárás során, első olvasat után való elfogadása átlagosan 16,2 hónapot vesz igénybe. A jogalkotási eljárás előrehaladásának hiánya az ügy rendkívül érzékeny és vitatott jellegéről tanúskodik, valamint arról, hogy valódi nehézséget okoz a különböző álláspontok összeegyeztetése.

47 A nyomós közérdek fennállását illetően a Tanács emlékeztet arra, hogy folyamatban lévő jogalkotási eljárásban a küldöttségek azonosításának megtagadása nem akadályozza a tagállamok kormányainak polgárok általi ellenőrzését. Azon érdek, hogy a

kormányok feleljenek a jogalkotási javaslatra vonatkozó álláspontjukért, a rendelet szerint nem minősül közérdeknek. Emellett az Egyesült Királyság rámutat, hogy az átláthatóságra vonatkozó általános követelmények nem elegendőek ahhoz, hogy a hozzáférhetővé tételt igazoló általános közérdeket alkossanak.

A Törvényszék írásbeli kérdéseire adott válaszok

- 48 A Törvényszék pervezető intézkedések keretében írásbeli kérdéseket intézett a Tanácshoz, többek között az ellenkérelemben szereplő azon állításra vonatkozóan, amely szerint 2008. november 26-a óta a kért dokumentum teljes változata elérhető a Statewatch honlapján, ami lehetővé teszi a Tanács számára, hogy „mérni tudja azon közvetlen kárt, amelyet a kért dokumentumban szereplő küldöttségek írásbeli véleménye teljes egészének hozzáférhetővé tétele okozott a döntéshozatali eljárásban”. A pervezető intézkedések keretében feltett első kérdésre válaszolva a Tanács a következőkre hívta fel a figyelmet annak pontosabb és konkrét megmagyarázására, hogy a dokumentumban szereplő indítványokat tevő küldöttségek azonosítása miért jelent súlyos veszélyt a döntéshozatali eljárásra nézve.
- 49 Elsősorban a Tanács azzal érvel, hogy a kért dokumentum teljes változatának hozzáférhetővé tétele óta a főtítkársága csupán négy olyan dokumentumot tett közzé, amelyek a szóban forgó jogalkotási eljárásra vonatkozóan a küldöttségek által írásban benyújtott álláspontot tartalmazták (a 2009. április 17-i, 8778/09. sz., a 2009. május 11-i 9716/09. sz., a 2009. május 27-i 10443/09. sz. és a 2009. június 16-i 11065/09. sz. dokumentumokat). A Tanács e tekintetben megállapítja, hogy az e dokumentumokban tett indítványok a Bizottság javaslatát a nagyobb átláthatóság irányába módosítanák. Ezen elvvel ellentétes semmiféle indítvány nem született a Statewatch által megvalósított hozzáférhető tétel óta. Márpedig a Tanács véleménye az, hogy vélhetően nem

minden küldöttség kíván nagyobb átláthatóságot a munkacsoportban megvizsgált összes kérdésben. Ezt támasztja alá, hogy a jogalkotási javaslatra vonatkozó tanácsi álláspontot illetően egyáltalán nincs összhang a küldöttségek között. Emiatt a Tanács úgy véli, hogy azon küldöttségek, amelyeknek az átláthatósággal szembeni álláspontját a közvélemény kihasználná, a kért dokumentumnak a Statewatch honlapján való hozzáférhetővé tétele óta tartózkodnak álláspontjuk írásba adásától.

- 50 Másodsorban a döntéshozatali eljárás súlyos veszélyeztetésének bizonyítása érdekében a Tanács az Egyesült Királyság Kormánya képviselőinek az EU-bizottságban elhangzott, a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó rendeletjavaslatról szóló, Tanácsban zajló vitával kapcsolatos hozzászólására hivatkozik. A Statewatch általi hozzáférhetővé tételnek a Tanácsban zajló vita menetére való „hasznosságára” vonatkozó kérdést illetően az Egyesült Királyság Kormányának egyik képviselője többek között jelezte, hogy a kért dokumentum „pillanatnyi” helyzetet mutatott, amely nem szükségszerűen tükrözte a tárgyalások koherenciáját. E képviselő hozzátette: nem biztos, hogy a vitának és a tagállami álláspontoknak az összefüggéseiből való kiemelése bármiféle haszonnal járt. Szerinte ez inkább zavart kelthetett. Véleménye szerint a gondot az jelenti, hogy nem lehet tudni, mennyire lehetnek a tagállamok őszinték és nyitottak, ha állandóan attól kell tartaniuk, hogy az adott területre vonatkozó elképzeléseik nyilvánosságra kerülnek. A Tanács szerint a fentiekből egyértelműen következik, hogy a kért dokumentum teljes változatának hozzáférhetővé tétele negatív hatást gyakorolt a tanácsi munkacsoportban zajló vita őszinte és kimerítő jellegére, mert akadályozta a küldöttségeket abban, hogy különböző megoldásokat vagy módosításokat javasoljanak annak érdekében, hogy a legvitatottabb kérdésekben az álláspontok találkozzanak.

- 51 Harmadsorban a Tanács azzal érvel, hogy a tanácsi munkacsoportban zajló jogalkotási vita állapotáról szóló főtítkársági jelentések idővel egyre részletesebbekké váltak. Míg a 2009. február 26-i 5671/09. sz. első jelentésben szerepelt a Bizottság javaslatára

vonatkozó észrevételeket és indítványokat megfogalmazó küldöttségek neve, addig a 2009. július 22-i 10859/1/09 REV 1 dokumentumban szereplő utolsó jelentés már nem jelzi, mely küldöttségektől származnak a munkacsoportülésen szóban elhangzott észrevételek és indítványok, hanem a „bizonyos küldöttségek” „más küldöttségek”, „nagy számú küldöttség” kifejezéseket használja, a szóban forgó küldöttségek megnevezése nélkül. A fentiek alapján a kért dokumentum teljes változatának engedély nélküli hozzáférhetővé tételének a szóban forgó jogalkotási eljárásban a Tanács által kidolgozott előkészítő dokumentumok kimerítő jellegére gyakorolt közvetlen hatása tisztán mérhető. Mivel az előkészítő dokumentumok mindenekelőtt a Tanács munkaeszközei, amelyek lehetővé teszik az adott döntéshozatali eljárásban zajló munka menetének figyelemmel kísérését, és ezáltal a munka előrehaladásának megkönnyítését, rendkívül fontos, hogy azok tartalma a lehető legteljesebb legyen. Amint azt a jelen eset mutatja, ha a Tanácsnak számolnia kell az engedély nélküli hozzáférhető tétel kockázatával, az kétségtelenül befolyásolja az előkészítő dokumentumok szövegezésének módját, és az érzékeny információk, mint amilyenek a fent említettek, nem fognak szerepelni bennük. Az előkészítő dokumentumok ettől kezdve nem fogják betölteni legfőbb szerepüket.

52 A pervezető intézkedések keretében feltett második kérdésre válaszul, amelyben a Törvényszék azt kérte a Tanácstól, hogy jelezze, melyek voltak azok a rendkívül érzékeny kérdések, és e kérdések mennyiben választhatók külön a klasszikus jogalkotási eljárásban felmerülő kérdésektől, amely eljárásban különböző lehetőségek merülhetnek fel a vita előkészítő szakaszában, a Tanács rámutatott, hogy a kért dokumentum érzékeny jellege annak természetéből és tartamából fakad.

53 Ami a kért dokumentum jellegét illeti, a Tanács emlékeztet rá, hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjáig a kért dokumentumban szereplő írásbeli

hozzájárulásokat nem vitatták meg alaposan a tanácsi munkacsoportban. Mivel a kért dokumentumban szereplő indítványok az 1049/2001 rendeletben előírt kivételek megerősítésére irányultak, ésszerűen előre látható, hogy az átláthatóságért küzdő csoportok részéről gyakorolt külső nyomás jelentős mértékben árt a küldöttségek azon képességének, hogy szabadon bemutassák és megvédjék előzetes álláspontjukat, következésképpen árt a Tanácsban folytatott vita őszinteségének.

- 54 Ami a kért dokumentum tartalmát illeti, az olyan indítványokat tartalmaz, amelyek a jogi vélemények, a jogsértési eljárás és a személyes adatok védelmének megerősítését célozzák, a javasolt rendelet alkalmazhatóságának kizárásával és a hatályos rendeletben előírt kivételek megerősítésével. A Tanács véleménye szerint ezen indítványok rendkívül vitatottak, nem csupán amiatt, mert azok a dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű hozzáférés elvének korlátozása miatt kritizálhatók, hanem azért is, mert azok úgy tekinthetők, mint amelyek az átláthatóság elvének az uniós bíróságok által biztosított tág értelmezését szűkíthetik. Ezen indítványok tehát a közvélemény előtt rendkívül nehezen védhetőek, különösen ha azokat kiragadják jogalkotási összefüggéseikből.

A Törvényszék álláspontja

- 55 Figyelemmel az 1049/2001 rendelet által követett célokra, különösen a rendelet (2) preambulumbekkezdésében említett körülményre, miszerint az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés joga az intézmények demokratikus jellegéhez kapcsolódik, valamint arra a tényre, hogy a rendelet célja annak (4) preambulumbekkezdése és 1. cikke szerint az, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára – a rendelet 4. cikkében felsorolt, e jog alóli kivételeket szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (a Bíróság C-64/05. P. sz.,

Svédország kontra Bizottság ügyben 2007. december 18-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-11389. o.] 66. o.).

- 56 A nyilvánosság számára a lehető legszélesebb körű hozzáférés kimondása magában foglalja tehát a kért dokumentumok teljes tartalmának hozzáférhetővé tételét, ugyanis e jogot csupán az 1049/2001 rendeletben előírt, szigorúan értelmezendő kivételek alapján lehet korlátozni. Ha a kivétel csupán a kért dokumentum valamely részére vonatkozik, annak többi részét hozzáférhetővé kell tenni. Az átláthatóság ilyen körülmények között teszi lehetővé a polgárok számára, hogy még inkább részt vegyenek a döntéshozatali eljárásban, és biztosítja a polgárok irányában a közigazgatás nagyobb legitimációját, hatékonyságát és felelősségét a demokratikus rendszerben.
- 57 Ahogyan azt a Bíróság már kimondta, nyilvánvaló, hogy ezek a megfontolások rendkívüli jelentőséggel bírnak abban az esetben, ha a Tanács jogalkotói minőségében jár el, mint az az 1049/2001 rendelet (6) preambulumbekzdéséből is következik, mely szerint pontosan az ilyen esetekben szélesebb körű hozzáférést kell biztosítani a dokumentumokhoz. Az átláthatóság ebből a szempontból hozzájárul a demokrácia megerősítéséhez, mivel lehetővé teszi a polgárok számára mindazon információk ellenőrzését, amelyek valamely jogalkotási aktus alapjául szolgáltak. Annak lehetősége ugyanis, hogy az állampolgárok megismerjék a jogalkotási tevékenységek alapjait, a demokratikus jogaik tényleges gyakorlásának feltételét képezi (a Bíróság C-39/05. P. és C-52/05. P. sz., Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben 2008. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2008., I-4723. o.] 46. pontja).
- 58 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy az EK 207. cikk (3) bekezdésének második albekezdése értelmében a Tanács köteles meghatározni azokat az eseteket, amikor jogalkotói minőségében eljárónak kell tekinteni, abból a célból, hogy ezekben az esetekben a dokumentumokhoz való hozzáférést szélesebb körűvé tegye (a fenti 57. pontban hivatkozott Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben hozott ítélet 47. pontja).

- 59 Másfelől az a körülmény, hogy valamely dokumentum az egyik kivétellel védett érdeket érint, önmagában nem lehet elegendő e kivétel alkalmazásának igazolására (a Törvényszék T-2/03. sz., Verein für Konsumenteninformation kontra Bizottság ügyben 2005. április 13-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1121. o] 69. pontját). A kivétel alkalmazása főszabály szerint kizárólag olyan esetben lehet indokolt, amikor az intézmény előzetesen mérlegelte, hogy a dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen sértheti a védett érdeket. Emellett a védett érdek sérelmének kockázatára csak akkor lehet hivatkozni, ha e kockázat ésszerűen előrelátható, és nem pusztán elméleti (a fenti 57. pontban hivatkozott Svédország és Turco kontra Tanács egyesített ügyekben hozott ítélet 43. pontja és a Törvényszék T-166/05. sz., Borax Europe kontra Bizottság ügyben 2009. március 11-én hozott ítélet [az EBHT-ban nem tették közzé] 50. pontja).
- 60 A jelen esetben a Tanácsnak kell mérlegre tennie a kért dokumentum egy része – vagyis az indítványokat tevők kiléte – hozzáférhetővé tételének mellőzésével védendő különös érdeket és az ahhoz fűződő közérdeket, hogy a dokumentum egészét hozzáférhetővé tegyék, tekintettel a jogalkotási eljárás nagyobb átláthatóságából fakadó előnyökre. Nem vitatott, hogy a kért dokumentumot a Tanács jogalkotási tevékenysége keretében készítették. A Tanács eljárási szabályzata 7. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „[a] Tanács az EK [...] 207. cikk (3) bekezdésének második albekezdése értelmében jogalkotói minőségében jár el, amennyiben a szerződések vonatkozó rendelkezései alapján rendeletek, irányelvek, kerethatározatok vagy határozatok révén olyan szabályokat fogad el, amelyek jogilag kötelező erejűek a tagállamokban vagy a tagállamokra nézve, kivéve azon tanácskozásokat, amelyek belső intézkedések, igazgatási vagy költségvetési intézkedések, intézményközi vagy nemzetközi kapcsolatokat érintő jogi aktusok vagy nem kötelező erejű jogi aktusok (például következtetések, ajánlások vagy állásfoglalások) elfogadásához vezetnek”.
- 61 A Tanács által az eredeti válaszához csatolt dokumentum vizsgálata lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a kért dokumentum teljes terjedelmében megismétli a Tanács információs munkacsoportjában négy tagállami küldöttség által tett indítványokat, amelyek a Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános

hozzáférről szóló rendeletjavaslatban szereplő rendelkezések módosítására vagy eltérő megfogalmazására irányultak. A kért dokumentum ugyancsak teljes terjedelemben közölte a tagállamok képviselői által indítványaik alátámasztására felhozott érveket. A még mindig folyamatban lévő jogalkotási eljárás e szakaszában a Tanács kizárólag az azon információkhoz való hozzáférést tagadta meg, amelyek lehetővé teszik a módosításokat vagy új szöveget javasló négy tagállam azonosítását. A Tanács rámutat, hogy az általa bevezetett gyakorlat szerint ezen információk főszabály szerint csak a Bizottság javaslatán alapuló rendelet elfogadása után hozzáférhető a nyilvánosság számára (lásd a fenti 43. pontot).

- 62 A megtámadott határozatból kitűnik, hogy az indítványt tevők kilétére vonatkozó információkhoz való hozzáférés megtagadása az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (3) bekezdésén alapul, amelynek értelmében az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum hozzáférhetővé tétele az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a hozzáférhetővé tételhez nyomós közérdek fűződik.
- 63 A megtámadott határozatban a Tanács több érvet is felsorakoztat e kivétel alkalmazása mellett (lásd a fenti 10. pontot). A fő érv az, hogy a szóban forgó információk hozzáférhetővé tétele csökkentené a küldöttségek mozgásterét a kompromisszum megkötésében, kockára téve ezáltal a Tanács azon képességét, hogy megállapodásra jusson. Ezen állítás alátámasztására a Tanács két rendkívüli körülményre hivatkozik. Az első a Tanácsban folyó vita előzetes jellegére vonatkozik, míg a másik a tagállamok képviselői által tett indítványok érzékeny és kényes jellegében rejlik. A Tanács azt is állítja, hogy a szóban forgó információk hozzáférhetővé tételének várható hatása az,

hogy a szóbeli megnyilvánulások előtérbe kerülnek az írásbeliek rovására, ami sérti a döntéshozatal általános átláthatóságát.

- 64 Másfelől, ahogyan arra a Tanács beadványaiban és a Törvényszék erre vonatkozó kérdéseire adott válaszában hivatkozik, a kért dokumentum teljes változatának hozzáférhetővé tétele a Statewatch honlapján, amelyre már e dokumentum elfogadásának időpontjában, vagyis 2008. november 26-án sor került, olyan tényező, amelyet figyelembe kell venni annak bemutatása és mérlegelése céljából, hogy konkrétan milyen hatással bírhat az indítványtevők kilétének hozzáférhetővé tétele a szóban forgó döntéshozatali eljárásra nézve.
- 65 Tehát nem a tagállamok küldöttségei által tett különböző indítványok tartalmának a jogalkotási eljárás folyamán való hozzáférhetővé tétele veszélyezteti súlyosan a döntéshozatali eljárást, hanem kizárólag az indítványtevők kilétére vonatkozó információk hozzáférhetővé tétele. A Tanács által hivatkozott e súlyos veszélyeztetés, amely az indítványtevők kilétére vonatkozó információk váratlan hozzáférhetővé tétele következtében bizonyítható, csupán addig állhat fenn, amíg a szóban forgó jogi aktusról szóló vita folyik. A jelen ügy felveti tehát a kérdést, hogy a Tanács által említett okokból a kért dokumentumban szereplő indítványokat előterjesztők kilétére vonatkozó információk olyan időpontban való hozzáférhetővé tétele, amikor a Tanács még nem hozott döntést, súlyosan veszélyezteti-e ezen intézmény döntéshozatali eljárását.
- 66 Meg kell azonban állapítani, hogy a jelen esetben a Tanács nem bizonyította jogilag és ténybelileg megkövetelt módon, hogy a kért dokumentumban szereplő indítványokat előterjesztők kilétére vonatkozó információk hozzáférhetővé tétele súlyosan veszélyeztette az 1049/2001 rendelet felülvizsgálatára vonatkozó, folyamatban lévő jogalkotási eljárást.

- 67 Ami a Tanács által a küldöttségek mozgásterének csökkenése miatt a folyamatban lévő jogalkotási eljárás súlyos veszélyeztetésének fennállására vonatkozóan felhozott érveket illeti, meg kell jegyezni, hogy ez nem jelent olyan kellően súlyos és ésszerűen előrelátható veszélyt, amely alapján az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének alkalmazása indokolt volna.
- 68 Általánosságban véve a Tanács azt állítja, hogy a módosítást vagy új szövegváltozatot indítványozó küldöttségek azonosítása olyan időpontban, amikor még nem született döntés, megmerevítene a küldöttségek álláspontját, mivel azok kevesebb szabadsággal rendelkeznének álláspontjuk módosítására a tárgyalások során, és arra, hogy közvéleményük előtt igazolják az olyan megoldás elfogadását, amely eltérhet eredeti álláspontjuktól (lásd a fenti 43. pontot). A Törvényszék első kérdésére adott válaszában a Tanács azt is állítja, hogy a kért dokumentumban szereplő indítványt előterjesztő küldöttségek nevének Statewatch általi hozzáférhetővé tétele azzal a következménnyel járt, hogy e küldöttségek vagy mások, amelyek esetleg az átláthatóság csökkentésére vagy korlátozására vonatkozó indítványt kívánnak tenni, nem fognak élni e lehetőséggel, mivel tartanak a közvélemény részéről esetleg rájuk nehezedő nyomástól (lásd fent a 49. pontot). Más szóval a közvélemény által esetleg gyakorolt nyomás miatt nem volna lehetséges a tanácsi küldöttségek számára az átláthatóság csökkentése irányába mutató indítványt megfogalmazni.
- 69 Ezen érvek nincsenek megfelelően alátámasztva ahhoz, hogy igazolják a különböző indítványokat előterjesztők kiletének hozzáférhetővé tételét, akiknek a demokratikus legitimitás elvén alapuló rendszerben felelniük kell tetteikért a nyilvánosság előtt. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Tanács dokumentumainak teljes tartalmához való nyilvános hozzáférés – ideértve a jelen esetben a különböző indítványokat előterjesztők kiletét – jelenti a főszabályt, főként olyan eljárásban, amelyben az intézmények jogalkotói minőségben járnak el, a kivételeket pedig szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (lásd a fenti 55–57. pontot). A polgárok demokratikus jogainak gyakorlása ugyanis feltételezi az intézmények között folyó döntéshozatali eljárás részletes

követésének és az összes releváns információhoz való hozzáférésnek a lehetőségét. A vita kezdeti szakaszában indítványokat megfogalmazó tagállamok küldöttségeinek azonosítása nem tűnik olyan jellegűnek, amely megakadályozná, hogy e küldöttségek a vitára tekintettel új indítványokat terjesszenek elő, ha az eredeti indítványuk már nem felel meg álláspontjuknak. Valamely indítvány jellegénél fogva a vita alapjául szolgál, akár névtelen, akár nem, és nem az a célja, hogy e vita során változatlan formában fennmaradjon, ha az indítványt előterjesztő kiléte ismertté válik. A közvélemény ugyancsak tökéletesen megérti, hogy az indítványt előterjesztő később megváltoztathatja indítványának tartalmát.

70 A Tanács által e tekintetben felhozott érvek túlságosan elvontak. Azon az eleve nem bizonyított feltevésen alapulnak, hogy a közvélemény rossz szemmel nézi az átláthatóság elvének bármilyen korlátozását. Márpedig az átláthatóságra vonatkozó szabályok mindig egyetlen elven alapultak, a Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés elvén, amely alól számos kivétel létezik, melyek terjedelme és jelentősége változó. Az intézmények, a tagállamok és a közvélemény tehát szükségszerűen két tényezőt mérlegelnek, a főszabályt és a kivételeket, amikor az átláthatóság kérdésében kell nyilatkozniuk. Ha a Tanácsban valamely tagállam küldöttségét vagy a közvélemény egy részét úgy lehet tekinteni, hogy inkább az átláthatóság elve mellett foglal állást, akkor azt is meg lehet állapítani, hogy valamely más küldöttség vagy a közvélemény más része inkább az ezen elv alóli kivételek megerősítése mellett van.

71 Ilyen összefüggésben meg kell állapítani, hogy a Tanács semmilyen olyan érvet nem hozott fel, amely érthetővé tenné, miért volna szükséges megőrizni az átláthatóság elvének szűkítése irányába mutató indítványt előterjeszteni szándékozó küldöttség kilétét, azon az alapon, hogy a közvélemény egy része ezen indítványt kedvezőtlenül fogadhatja.

- 72 Közelebbről, a nyilvánosság számára hozzáférhető, a folyamatban lévő jogalkotási eljárásra vonatkozó különböző dokumentumok vizsgálata alapján megállapítható, hogy a vitatott indítványokat tevők kielégítésére vonatkozó információknak a Statewatch honlapján való engedély nélküli hozzáférhetővé tételét követően különböző tagállami küldöttségek több indítványt terjesztettek elő. Például a 2009. május 11-i 9716/09. sz. dokumentum Tanács által idézett nyilvános változatából (lásd a fenti 49. pontot) kitűnik, hogy az egyik nem azonosított küldöttség a bírósági eljárások átláthatóságának elve alóli kivétel kiterjesztésére vonatkozó indítványt nyújtott be annak érdekében, hogy e kivétel kiterjedjen a választottbírói és vitarendezési eljárásokra is. Ezen indítvány tehát megszorítóbb, mint a Bizottság szövegjavaslata.
- 73 Másfelől, ami az Egyesült Királyság Kormányának képviselői és az EU-bizottság közötti, 2009. március 18-i vitából levonható következtetéseket illeti, meg kell állapítani, hogy e vita tartalma nem teszi lehetővé a Tanács azon állításának alátámasztását, amely szerint a vitatott indítványokat előterjesztők kielégítésére vonatkozó információk Statewatch általi, engedély nélküli hozzáférhetővé tétele lehetővé tenné a tanácsi munkacsoporton belüli vita kimerítő jellegére és őszinteségére azáltal gyakorolt negatív hatás bizonyítását, hogy megakadályozza a küldöttségeket abban, hogy a legvitatottabb kérdésekben az álláspontok találkozzanak (lásd a fenti 50. pontot). Valamely tagállam e képviselőjének azon nyilatkozata ugyanis, miszerint nem biztos, hogy a vitának és a tagállami álláspontoknak az összefüggéseiből való kiemelése bármiféle haszonnal járt, és ami szerinte inkább zavart kelthetett, nem jelzi a döntéshozatali eljárás ilyenfajta veszélyeztetését.
- 74 Emellett az Egyesült Királyság Kormányának e képviselője által elvontan és általánosságban vázolt vélemény nem elegendő a szóban forgó döntéshozatali eljárás súlyos veszélyeztetésének megállapítására, tekintettel többek között az uniós polgárok érdekében megvitattott kérdések jelentőségére és az ügyben felhozott bármely más olyan tényező hiányára, amely tanúskodna a tagállami küldöttségek, a sajtó és a közvélemény által a vitatott indítványokat előterjesztők kielégítésére vonatkozó információk engedély nélküli hozzáférhetővé tételére adott reakciójáról. Ezáltal az ügyben egyetlen tényező sem teszi lehetővé a közvélemény részéről olyan reakció megállapítását,

amely túlmenne a valamely törvényjavaslat módosítását benyújtó jogalkotó szerv bármely tagja által ésszerűen elvárható mértéken.

- 75 Azon érvet illetően, amely szerint a küldöttségek mozgásterének csökkenéséhez kapcsolódó kockázat mértékének mérlegeléskor figyelembe kellene venni a folyamatban lévő vita előzetes jellegét (lásd a fenti 44. pontot), valóban tagadhatatlan, hogy a vitatott indítványokat egy még folyamatban lévő vita kezdeti szakaszában tették. A Bizottság rendeletjavaslata 2008. április 30-i, a módosító indítványokat vagy új szövegváltozatra tett indítványokat pedig a 2008. november 25-i tanácsi munkacsoport-ülésen terjesztették elő. Az ezen indítványokat tárgyaló vita még nem zárult le, és a Tanács nem döntött az azokban megfogalmazott kérdésekben.
- 76 Mindazonáltal a Bizottság rendeletjavaslatára vonatkozó vita előzetes jellege önmagában nem igazolhatja az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésében előírt kivétel alkalmazását. E rendelkezés ugyanis nem tesz különbséget a vita állásának előrehaladottsága szerint. E rendelkezés általános jelleggel szól az olyan kérdésekre vonatkozó dokumentumokról, amelyekkel kapcsolatban az érintett intézmény „még nem hozott határozatot”, ellentétben a 4. cikk (3) bekezdésének második albekezdésével, amely arra az esetre vonatkozik, amikor az érintett intézmény már határozatot hozott. A jelen esetben a folyamatban lévő vita előzetes jellege és az a tény, hogy ezen indítványokról a Tanácsban még nem született megállapodás vagy kompromisszum, nem teszik lehetővé a döntéshozatali eljárás súlyos veszélyeztetésének megállapítását.
- 77 Azon érvet illetően, amely szerint a jelen ügyben figyelembe kellene venni a tagállami küldöttségek által tett indítványok rendkívül érzékeny jellegét (lásd a fenti 44. pontot), rá kell mutatni, hogy a négy tagállami küldöttség által tett és a kért dokumentumban

szereplő különböző módosító indítványok vagy új szövegváltozatra tett indítványok a rendes jogalkotási eljárás keretébe illeszkednek, amely természetesen érdekli a polgárokat, akiket ezen eljárás érint, annál is inkább, mivel a polgárok ezen eljárásában való részvételi jogára vonatkozó jogalkotási javaslatról van szó. A küldöttségek nyilatkozattételének szakaszában azok csupán megkísérlik érvényesíteni adott konkrét pontra vonatkozó preferenciájukat vagy elképzelésüket, mint amilyen a jogi vélemények vagy a Bíróságnak továbbított dokumentumok védelmének szükségessége.

- 78 Ellentétben azzal, amit a Tanács állít – anélkül egyébként, hogy szemléltetné akár a szóban forgó indítványok negatív fogadtatását a sajtóban, akár a közvélemény által megfogalmazott élénk kritikákat, melyekre hivatkozik – e kérdések nem minősülnek „rendkívül érzékenynek” olyan értelemben, hogy az Unió vagy a tagállamok alapvető érdekét veszélyeztetné az indítványokat előterjesztők kilétének hozzáférhetővé tétele. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy itt nem a tagállami küldöttségek indítványainak tartalmáról van szó, hanem csupán e küldöttségek azonosításáról a jogalkotási eljárás e szakaszában. Ráadásul a demokratikus vita természetéhez tartozik, hogy valamely általános hatályú, teljes egészében kötelező és valamennyi tagállamban közvetlenül alkalmazandó rendeletre tett javaslat módosítására vonatkozó indítványt a sajtó és a közvélemény részéről pozitív és negatív kritika egyaránt érheti. Végezetül az 1049/2001 rendelet 9. cikke különös eljárást ír elő arra az esetre, amikor hozzáférés iránti kérelem tárgyát képező dokumentum „érzékeny dokumentumnak” minősülhet, és a Tanács a jelen ügyben nem hivatkozott az ilyenként való kezelésre. Ennélfogva a tagállamok által benyújtott és a kért dokumentumban szereplő indítványok állítólagos érzékeny jellege a jelen esetben nem igazolja az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének alkalmazását.

- 79 Ami a Tanács azon állítását illeti, miszerint ezen intézménynek a Bizottság rendeletjavaslatára adott válaszána késedelme az indítványokat előterjesztők kilétére

vonatkozó információk hozzáférhetővé tételével okozott nehézségekhez kapcsolódik, rá kell mutatni, hogy számos más politikai és jogi magyarázata lehet e jogalkotási eljárás időtartamának, mint például a Tanácsot és a Parlamentet a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követően az együttdöntési eljárásban megillető jogosultságok tisztázása, az európai parlamenti választások és az új Bizottság hivatalba lépése.

80 Meg kell tehát állapítani, hogy a folyamatban lévő jogalkotási eljárásban a tagállamok képviselőinek rendelkezésére álló mozgástér szűkülésének Tanács által hivatkozott kockázata nem veszélyezteti súlyosan a tanácsi döntéshozatali eljárást az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében (lásd a fenti 59. pontot). Az ilyen veszélyeztetés konkrét bizonyítására nem került sor a megtámadott határozatban, és az nem következik az ügy más irataiból sem.

81 Azon érveket illetően, melyek szerint az indítványokat előterjesztők kilétének hozzáférhetővé tétele előreláthatóan az írásbeli megnyilvánulásoknak a szóbeli megnyilvánulások javára történő háttérbe szorulásával jár (lásd a fenti 45. pontot), rá kell mutatni, hogy az a mód, ahogyan a tagállamok képviselői előterjesztik módosító indítványukat vagy új szövegváltozatra tett indítványukat, nem igazán befolyásolja a Tanács azon gyakorlatát, ahogyan ezen indítványokat vitára bocsátja. A szóban forgó jogalkotási eljárásban a főtítkárság a tagállamok által tett különböző indítványokat tartalmazó dokumentum elkészítését látta helyénvalónak ezen indítványok tanácsi munkacsoportban való megvitatása céljából. Példának okáért a Tanács által gyakorlata fejlődésének bemutatására felhozott 10859/1/09 REV 1 dokumentum azt mutatja, hogy a Tanács főtítkársága a vita állását összefoglaló dokumentumban azonos arányban idéz a tagállamok képviselőitől származó írásbeli és szóbeli indítványokat. A jelen esetben tehát az írásbeliségnek a szóbeliség javára való visszaszorulása nem

veszélyezteteti súlyosan a tanácsi döntéshozatali eljárást az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében.

- 82 Végezetül, ami a Tanács azon állítását illeti, hogy főtítkárságának gyakorlata az indítványt előterjesztő küldöttségek nevének Statewatch általi hozzáférhetővé tétele után fejlődött 2009. január 26-a, a Bizottság javaslatára vonatkozó észrevételeket és indítványokat előterjesztő küldöttségek nevét még megjelenítő 5671/09 dokumentum kiadásának időpontja és 2009. július 22-e között, amikor a 10859/1/09 REV 1 dokumentumban már nem pontosította a Bizottság javaslatára vonatkozó észrevételeket és indítványokat előterjesztő küldöttségek nevét, hanem a „bizonyos küldöttségek” „más küldöttségek”, „nagy számú küldöttség” kifejezéseket használja a szóban forgó küldöttségek azonosítása nélkül (lásd a fenti 51. pontot), ki kell emelni, hogy a gyakorlat említett változását az is magyarázhatja, hogy a felperes keresetet indított az ezen információk hozzáférhetővé tételét megtagadó, megtámadott határozat jogszerűségének vitatása céljából. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a tárgyaláson a Törvényszék kérdésére adott válaszában a Tanács jelezte, hogy a gyakorlat változása nem vonatkozott egyöntetűen az összes jogalkotási eljárásra, hanem kizárólag azon rendeletjavaslatra vonatkozó eljárásra, amelyben a kért dokumentum szerepelt.
- 83 Mindenesetre a Tanács által hivatkozott, indítványt előterjesztő küldöttségek kilétére vonatkozó információk hozzáférhetővé tétele és a Tanács döntéshozatali eljárásának súlyos veszélyeztetése közötti közvetlen okozati összefüggést a Tanács által erre vonatkozóan hivatkozott dokumentumok egyáltalán nem bizonyítják. A Tanács állításával ellentétben ugyanis a 10859/1/09 REV 1 dokumentum vizsgálatából kitűnik, hogy a tagállami küldöttségeket az eredeti változatban név szerint azonosították, majd a nyilvános változatban nevüket kitakarták, és látszólag ez vonatkozik mind például a kért dokumentumban szereplő korábbi hivatkozásokra, mind az e küldöttségek által később előterjesztett indítványokra való hivatkozásokra. Emellett a felperes a

tárgyaláson jelezte – és ennek a Tanács sem mondott ellent –, hogy a fent hivatkozott kifejezések főtitkárság általi használata se nem új, se nem szokatlan.

- 84 A fentiekből kitűnik, hogy a Tanács megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdését, amikor a megtámadott határozatban megtagadta az indítványokat előterjesztők kilétére vonatkozó információk hozzáférhetővé tételét, arra hivatkozva, hogy az a felsorolt okokból kifolyólag súlyosan veszélyeztetné a tanácsi döntéshozatali eljárást.
- 85 Következésképpen a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, anélkül hogy vizsgálni kellene akár az e hozzáférhetővé tételhez fűződő nyomasztó közérdek fennállását, akár az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó második jogalapot.

A költségekről

- 86 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Tanács pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell saját és a felperes költségeinek a viselésére.
- 87 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának első bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Görög Köztársaság és az Egyesült Királyság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék az Európai Unió Tanácsának 2009. február 26-i, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló rendeletjavaslatra vonatkozó 2008. november 26-i feljegyzésben szereplő bizonyos adatokhoz való hozzáférést megtagadó határozatát megsemmisíti.**
- 2) **A Tanács maga viseli saját költségeit, valamint köteles viselni az Access Info Europe részéről felmerült költségeket.**
- 3) **A Görög Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maguk viselik saját költségeiket.**

Azizi

Cremona

Frimodt Nielsen

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. március 22-i nyilvános ülésen.

Aláírások

II - 1114